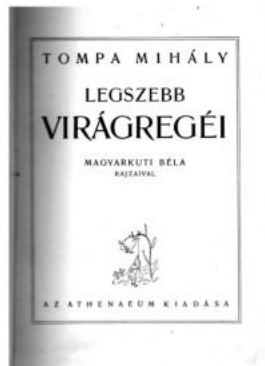
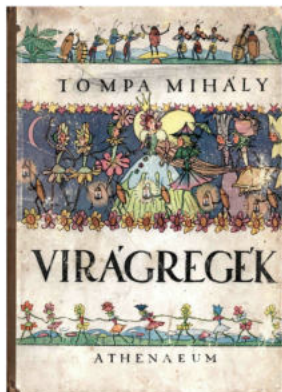
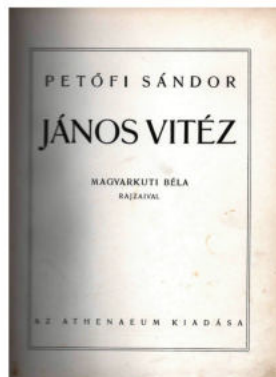

Könyv illusztrációi 1940

„ezek az illusztrációk a mai napig is kedvesek számomra.”

Jancsinak látása nem esett kedvére,
Mert megijedt tőle, s ily szót csalt nyelvére :
»Jancsi! Ielkem, mi leltél mért vagy oly halovány,
Mint az elfogyó hold bús őszi éjszakán?»

»Hej, Iuszkám! hogyné volnék én halovány,
Mikor szép orchidát utószor látom tán...»
»Jancsikám, látásod úgy is megrémített ;
Hagyd el az Istenéért az ilyen beszédet!»

»Utószor látlak én, szívem szép tavasza !
Utószor szól itt len furulyám panasza ;
Utószor üllelek, utószor csókollak,
Őrökre elmegyek, őrökre itt hagyjak!»

Most a boldogtalan mindent elbeszél,
Ráborult zokogó kedvese keblére,
Ráborult, ülelte, de képpel elfordult :
Ne lássa a leány, hogy könnye kicsordult.

Édesanyja

Hollókő 991.

Hollókőn, Szálás Gabriellával

Lakatos Misi